

11 ئايەت

سۈرە مۇنافىقۇن

مەدەنىدە نازىل بولغان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنِفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ
 الْمُؤْمِنِفِقِينَ لَكَذِبُونَ ﴿١﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ﴿٢﴾ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿٣﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٤﴾ * وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ
 تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ ۖ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ ۗ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسْنَدَةٌ ۗ سَحَسُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ۗ
 هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ۗ قَتَلْتَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٥﴾

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن

مۇناپىقلار سېنىڭ ئالدىڭغا كەلگەن چاغدا: «گۇۋاھلىق بېرىمىزكى سەن ھەقىقەتەن اللە نىڭ پەيغەمبىرىدۇرسەن» دەيدۇ. سېنىڭ ھەقىقەتەن اللە نىڭ پەيغەمبىرى ئىكەنلىكىڭنى اللە بىلىدۇ. اللە گۇۋاھلىق بېرىدۇكى، مۇناپىقلار چوقۇم يالغانچىلاردۇر⁽¹⁾. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ يالغان قەسەملىرىنى قالغان قىلىۋالدى، (كىشىلەرنى) اللە نىڭ يولىدىن (يەنى اللە نىڭ دىنىدىن) توستى، ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرى نېمىدېگەن يامان!⁽²⁾ بۇ شۇنىڭ ئۈچۈندۇركى، ئۇلار (ئېغىزلىرىدا) ئىشىنىپ، ئاندىن (دىللىرىدا) ئىنكار قىلدى، ئۇلارنىڭ دىللىرى پېچەتلەندى (يەنى دىللىرىغا ھىدايەت يېتىپ بارالمايدۇ)، ئۇلار (ئىماننى) چۈشەنمەيدۇ⁽³⁾. ئۇلارغا قارايدىغان بولساڭ، بەدەن قۇرۇلۇشى (سالاپەتلىكى) سېنى ھەيران قالدۇرىدۇ، ئەگەر ئۇلار سۆزلىسە، (سۆزىنىڭ پاساھەتلىكىدىن) سۆزىگە قۇلاق سالسەن، (ئىلىمىسىز، ئەقىلىسىز، پاراسەتسىزلىكتە) گويا ئۇلار تامغا يۆلەپ قويۇلغان (چىرىپ قالغان) ياغاچلاردۇر، ئۇلار (قورقۇنچتىن) ھەرقانداق ئاۋازنى ئۆزلىرىگە قارىتىلغان دەپ گۇمانلىنىدۇ، ئۇلار (سائا ۋە مۆمىنلەرگە) دۈشمەندۇر، ئۇلاردىن ھەزەر ئەيلىكەن، اللە ئۇلارنى ھالاك قىلسۇن! ئۇلار قانداقمۇ (ھىدايەتتىن گۇمراھلىققا) بۇرۇلۇپ كېتىدۇ!⁽⁴⁾

مۇناپىقلارنىڭ ئەھۋالى ۋە ئۇلارنىڭ قىياپىتى توغرىسىدا

اللە تائالا بۇ ئايەتتە مۇناپىقلارنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر بېرىدۇ. ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كەلسە، پەقەت ئىغىزلىرىدا ئىسلامغا كىرگەنلىكىنى بىلدۈرۈشىدۇ. ئەمەلىيەتتە بولسا ئۇلار

دىللىرىدا كۇفرىنى يوشۇرغان، بولۇپ ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرى ئېغىزلىرىدا ئېيتقان سۆزلىرىنىڭ دەل ئەكسىچە بولىدۇ، شۇڭا ئاللا تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿مۇناپىقلار سېنىڭ ئالدىڭغا كەلگەن چاغدا: «گۇۋاھلىق بېرىمىزكى سەن ھەقىقەتەن ئاللا نىڭ پەيغەمبىرىدۇرسەن» دەيدۇ﴾ يەنى ئەگەر ئۇلار سېنىڭ قېشىڭغا كەلسە مانا مۇشۇنداق سۆزلەرنى قىلىپ كېلىدۇ. ساڭا ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغانلىقىنى ئىزھار قىلىشىدۇ. ئەمەلىيەتتە بولسا ئۇلارنىڭ ئېغىزلىرىدا دېگەنلىرى ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن ئەمەس.

﴿سېنىڭ ھەقىقەتەن ئاللا نىڭ پەيغەمبىرى ئىكەنلىكىڭنى ئاللا بىلىدۇ، ئاللا گۇۋاھلىق بېرىدۇكى، مۇناپىقلار چوقۇم يالغانچىلاردۇر﴾ يەنى ئۇلارنىڭ ئېيتقان سۆزلىرى ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار يەنىلا يالغانچىلاردۇر. چۈنكى، ئۇلار ئېيتقان سۆزلىرىنىڭ توغرا ۋە راست ئىكەنلىكىگە ئۆزلىرىمۇ ئىشەنچ قىلالمايدۇ، شۇڭا ئۇلار يالغانچىلاردۇر.

﴿ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ يالغان قەسەملىرىنى قالقان قىلىۋالدى، (كىشىلەرنى) ئاللا نىڭ يولىدىن (يەنى ئاللا نىڭ دىنىدىن) توستى﴾ يەنى ئۇلار كىشىلەرنى ئاللا نىڭ يولىدىن توسۇش ئۈچۈن ئېيتقان سۆزلىرىدە ئېغىر گۇناھ بولىدىغان يالغان قەسەملىرىنى قالقان قىلىپ كىشىلەرنىڭ ئەزىيەت بېرىشىدىن ساقلىنىدۇ. ئۇلارنىڭ ئىشىنىڭ ھەقىقىتىنى بىلمەيدىغان ئادەملەر ئۇلارغا ئالدىنىپ كەتتى ۋە بۇ مۇناپىقلارنى "مۇسۇلمانلار" دەپ ئېتىقاد قىلدى. تېخى بەزىلەر ئۇلارنىڭ قىلىۋاتقان ئىشلىرىدا ئۇلارغا ئەگەشتى. ئېيتقان سۆزلىرىنى تەستىقلىدى. بۇ مۇناپىقلار دىللىرىدا كۇفرىنى يوشۇرۇپ تولىمۇ ھەددىدىن ئاشقانلىقتىن ئىسلامنى ۋە مۇسۇلمانلارنى ياخشى كۆرمەيدۇ، مۇشۇ سەۋەبتىن نۇرغۇن مۇسۇلمانلارغا ناھايىتى چوڭ زىيانلار يەتتى. شۇڭا ئاللا تائالا مۇنداق دەيدۇ ﴿كىشىلەرنى) ئاللا نىڭ يولىدىن (يەنى ئاللا نىڭ دىنىدىن) توستى، ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرى نېمىدېگەن يامان!﴾.

﴿بۇ شۇنىڭ ئۈچۈندۇركى، ئۇلار (ئېغىزلىرىدا) ئىشىنىپ، ئاندىن (دىللىرىدا) ئىنكار قىلدى، ئۇلارنىڭ دىللىرى پېچەتلەندى (يەنى دىللىرىغا ھىدايەت يېتىپ بارالمايدۇ)، ئۇلار (ئىماننى) چۈشەنمەيدۇ﴾ يەنى ئۇلار ئىمان ئېيتقاندىن كېيىن كۇپرىغا يېنىۋالغانلىقى ۋە ھىدايەتنى گۇمراھلىققا تېگىشكەنلىكى ئۈچۈن ئۇلارغا مۇناپىقلىق پۈتۈۋېتىلدى. ئاللا ئۇلارنىڭ دىللىرىنى پېچەتلىۋەتتى. شۇڭا ئۇلار ئىماننى چۈشەنمەيدۇ، يەنى ئۇلارنىڭ دىللىرىغا ھىدايەت نۇرى ۋە ياخشىلىق يېتىپ بارالمايدۇ. ئۇلار ھەقىقىي تونمايدۇ ۋە ھەق تەرەپكە ھىدايەت تاپالمايدۇ.

﴿ئۇلارغا قارايدىغان بولساڭ، بەدەن قۇرۇلۇشى (سالاپەتلىكى) سېنى ھەيران قالدۇرىدۇ، ئەگەر ئۇلار سۆزلىسە، (سۆزىنىڭ پاساھەتلىكىدىن) سۆزىگە قۇلاق سالسىن﴾ يەنى ئۇلارنىڭ تەن قۇرۇلۇشى كېلىشكەن، تىلى پاساھەتلىك بولۇپ، ئۇلارنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالغان ئادەم ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنىڭ پاساھەتلىكىدىن ئۇنى بېرىلىپ تىڭشايدۇ. بۇ مۇناپىقلار ئەنە شۇنداق ھالەتتە تۇرۇپمۇ ئۆزلىرىنى ئىنتايىن زەئىپ، قورقۇنچاق توخۇ يۈرەك ھېس قىلىشىدۇ. شۇڭا ئاللا تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئۇلار (قورقۇنچىتىن) ھەر قانداق ئاۋازنى ئۆزلىرىگە قارىتىلغان دەپ گۇمانلىنىدۇ﴾ يەنى ھەر قانداق بىر ئىش ياكى قورقۇنچىلۇق ھادىسە يۈز بەرسە، ئۇلار توخۇ يۈرەكلىكىدىن بۇ ھادىسەنى ئۆزلىرىگە مۇناسىۋەتلىك دەپ ئويلايدۇ. ئاللا تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن: ﴿ئۇلار سىلەرگە (ياردەمدە بولۇشقا) بېخىلدۇر، ئەگەر (ئۇلارغا دۈشمەن تەرەپتىن) خەۋپ كېلىدىغان بولسا، ئۇلارنىڭ ساڭا سەكراتقا چۈشۈپ قالغان ئادەمدەك (قورقۇنچىتىن) كۆزلىرىنى پىلىدىرتىپ قاراۋاتقانلىقىنى كۆرسەن. قورقۇنچ كەتكەندە، ئۇلار پۇل - مالغا ئاچكۆز بولغان ھالدا سىلەرنى كەسكىن تىللار بىلەن رەنجىتىدۇ. ئۇلار (چىن دىللىرى بىلەن) ئىمان

ئېيتقان ئەمەس. (ئۇلارنىڭ كۇفرى سەۋەبلىك) ئەمەللىرىنى ئالدى بىكار قىلدى، بۇ ئالەم ئۈچۈن ئاساندۇر⁽¹⁾ مۇناپىقلار ھېچ قانداق پايدىسى يوق قۇرۇق شەكىل ۋە سۈرەتلەرگە ئوخشايدۇ، شۇڭا ئالەم تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئۇلار (ساخا ۋە مۆمىنلەرگە) دۈشمەندۇر، ئۇلاردىن ھەزەر ئەپلىگىن، ئالەم ئۇلارنى ھالاك قىلسۇن! ئۇلار قانداقمۇ (ھىدايەتتىن گۇمراھلىققا) بۇرۇلۇپ كېتىدۇ!﴾. ئىمام ئەھمەد ئەبۇھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «شەك - شۈبھىسىزكى، مۇناپىقلارنىڭ مۇناپىقلىقى ئاشكارىلىنىدىغان بەلگىلىرى بولىدۇ. ئۇلارنىڭ سالاملىرى لەنەت ئېيتىشتۇر. يېمەكلىرى قاقتى - سوقتى قىلىشتۇر. ئېرىشكەن غەنىمەتلىرى خىيانەت قىلىشتۇر، ئۇلار مەسچىتلەردىن يىراق تۇرىدۇ، نامازغا بويىنىدىن سۆزىگەندەك كېلىدۇ، كىشىلەرگە چوڭچىلىق قىلىدۇ، كىشىلەردىن مەنپەئەت ئالمايدۇ، كىشىلەر بىلەن چىقىشمايدۇ، كىشىلەرمۇ ئۇنىڭ بىلەن چىقىشالمايدۇ. كېچىدە ئىبادەتتىن يىراق بولغان ھالەتتە تاشلاندىق ياغاچقا ئوخشاش ئۇخلايدۇ، كۈندۈزدە جېدەل - ماجرا قىلىدۇ.

* * * * *

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٦٣﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦٤﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَيَلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ يَقُولُونَ لَيْنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنَّا الْأَذَلَّ وَيَلَّهِ الْعِزَّةُ لِرَسُولِهِ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

ئۇلارغا ئۆزرە ئېيتىپ: «كېلىڭلار، رەسۇلۇللاھ سىلەرگە مەغپىرەت تىلەيدۇ» دېيىلسە، (مەسخىرە قىلىش يۈزىسىدىن) باشلىرىنى سىلكىيدۇ، ئۇلارنىڭ تەكەببۇرلۇق قىلغان ھالىدا (دەۋەت قىلىنغان نەرسىدىن) يۈز ئۆرۈگەنلىكىنى كۆرسەن⁽⁵⁾. ئۇلارغا (مەيلى) مەغپىرەت تەلەپ قىلمىغىن، بەرىبىر ئوخشاش، ئالەم ئۇلارغا ھەرگىز مەغپىرەت قىلمايدۇ، شۈبھىسىزكى پاسىق قەۋمنى ئالەم ھىدايەت قىلمايدۇ⁽⁶⁾. ئۇلار: «رەسۇلۇللاھ نىڭ يېنىدىكى كىشىلەرنى تەمىنلىماڭلار، ئۇلار تاراپ كەتسۇن» دەيدۇ، ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ خەزىنىلىرى ئالەم نىڭ ئىلكىدەدۇر. ۋە لېكىن مۇناپىقلار (ئالەم نىڭ ھېكمىتىنى) چۈشەنمەيدۇ⁽⁷⁾. ئۇلار (يەنى مۇناپىقلار): «مەدەنىگە قايتساق، ئەڭ ئەزىز ئادەم (يەنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەي ۋە مۇناپىقلارنىڭ ئۆزلىرىنى دېمەكچى) ئەڭ خار ئادەمنى (يەنى رەسۇلۇللاھنى، مۆمىنلەرنى دېمەكچى) مەدەنىدىن چىقىرىۋېتىدۇ» دېيىشىدۇ. غەلبە ئالەم غا، ئالەم نىڭ پەيغەمبىرىگە ۋە مۆمىنلەرگە مەنسۇپ، لېكىن مۇناپىقلار (غەلبىنىڭ ئالەم نىڭ دۈشمەنلىرىگە ئەمەس، دوستلىرىغا مەنسۇپ ئىكەنلىكىنى) بىلمەيدۇ⁽⁸⁾.

(1) سۈرە ئەھزاب 19 - ئايەت.

مۇناپىقلارنىڭ ئۆزلىرىگە پەيغەمبەرنىڭ مەغپىرەت تەلەپ قىلىشىدىن ۋە پەيغەمبەرنىڭ

يېنىدىكى كىشىلەرنى تەمىنلەشتىن يۈز ئۆرۈشى توغرىسىدا

اللە تائالا لەنتى مۇناپىقلارنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر بېرىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئۇلارغا ئۆزرە ئېيتىپ: «كېلىڭلار، رەسۇلۇللاھ سىلەرگە مەغپىرەت تىلەيدۇ» دېيىلسە، (مەسخىرە قىلىش يۈزىسىدىن) باشلىرىنى سىلكىيدۇ﴾ يەنى ئۆزلىرىگە دېيىلگەن سۆزلەردىن تەكەببۇرلۇق قىلىپ ۋە ئۇنى مەسخىرە قىلىپ يۈز ئۆرۈيدۇ. شۇڭا اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئۇلارنىڭ تەكەببۇرلۇق قىلغان ھالدا (دەۋەت قىلىنغان نەرسىدىن) يۈز ئۆرۈگەنلىكىنى كۆرسەن﴾ ئاندىن اللە تائالا ئۇلارنىڭ ئۇ قىلمىشىغا ئاساسەن بېرىلگەن جازىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ ﴿ئۇلارغا (مەيلى) مەغپىرەت تەلەپ قىلغىن، (مەيلى) مەغپىرەت تەلەپ قىلمىغىن، بەربىر ئوخشاش، اللە ئۇلارغا ھەرگىز مەغپىرەت قىلمايدۇ، شۇبھىسىزكى پاسىق قەۋمنى اللە ھىدايەت قىلمايدۇ﴾.

سەلەپ ئۆلىمالىرىدىن بىر قانچە كىشى بۇ ئايەتلەرنىڭ ئابدۇللاھ ئۇبەي دېگەن مۇناپىق ھەققىدە نازىل بولغانلىقىنى بايان قىلىدۇ. اللە خالىسا بۇنى تۆۋەندە بايان قىلىپ ئۆتىمىز.

مۇھەممەد ئىبنى ئىسھاق "مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالى" دېگەن كىتابىدا مۇنداق دەيدۇ، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەي دېگەن مۇناپىقنىڭ ھەر جۈمە كۈنى ئولتۇرىدىغان مەخسۇس ئورنى بولۇپ، ئۇ ئورۇندا باشقىلار ئولتۇرمايتتى. ئۇ ئۆز - ئۆزىدىن پەخىرلىنەتتى ۋە قەۋمى تەرىپىدىنمۇ ھۆرمەتلىنەتتى. ئۇ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئابىرۇيلۇق ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جۈمە كۈنى كىشىلەرگە جۈمە خۇتبىسىنى ئوقۇش ئۈچۈن تۇرغاندا، ئۇ مۇناپىقمۇ ئورنىدىن تۇرۇپ: ئى ئىنسانلار! ئاراڭلاردىكى بۇ كىشى اللە نىڭ پەيغەمبىرىدۇر، اللە سىلەرنى بۇ كىشى بىلەن ھۆرمەتكە سازاۋەر قىلدى ۋە سىلەرگە غەلبە ئاتا قىلدى، سىلەر ئۇنىڭغا ياردەم بېرىڭلار، ئۇنى قوللاڭلار سۆزلىرىنى ئاڭلاڭلار ۋە ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىڭلار، دېگەن سۆزلەرنى قىلىپ بولۇپ ئاندىن ئولتۇراتتى. ئۇھۇد ئۇرۇشى بولغان چاغدا ئۇ ئۇرۇشقا تەييارلانغان قوشۇننىڭ ئۈچتىن بىر قىسمىنى مەدىنىگە ياندۇرۇپ كېتىپ ئىنتايىن رەزىل بىر ئىشنى قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇرۇشقا قاتناشقان مۇھاجىرلار ئۇھۇدتىن مەدىنىگە قايتىپ كىرگەندىن كېيىنمۇ ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەي بۇرۇنقى ئىشنى تەكرارلاش ئۈچۈن ئورنىدىن تۇرغاندا، مۇسۇلمانلار ئۇنىڭ كىيىملىرىنىڭ پەشلىرىدىن تارتىپ: ئى اللە نىڭ دۈشمىنى! جايىڭدا ئولتۇرغىن. سېنىڭ ئۇنداق سۆزلەرنى قىلىشقا ھەققىڭ يوق. سەن ئۆز ۋاقتىدا پەسكەشلىك قىلدىك، دېيىشتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ: اللە نىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، خۇددى مەن بىرەر يامان سۆزنى قىلغاندەك، مەن ئۇنىڭ ئىشنى قوللاپ ئورنۇمدىن تۇرغانغۇ؟ دەپ ئادەملەرنىڭ گەردىنىدىن ئاتلاپ يۈرۈپ مەسچىتتىن چىقىپ كەتتى. مەسچىتنىڭ دەرۋازىسىنىڭ ئالدىدا ئۇنىڭغا ئەنساپلاردىن بىر قانچە ئادەم ئۇچراپ ۋاي! ساڭا نېمە بولدى؟ دېيىشتى. ئۇ: مەن پەيغەمبەرنىڭ ئىشنى قوللاپ ئورنىدىن تۇرغان ئىدىم، خۇددى مەن بىر يامان سۆزنى قىلغاندەك ئۇنىڭ ئادەملىرى ماڭا ھۇجۇم قىلىپ، يېشىمدىن تارتىپ قوپال مۇئامىلە قىلدى، مەن پەقەت ئۇنىڭ ئىشنى قوللاش ئۈچۈنلا ئورنۇمدىن تۇرغان ئىدىم، دېدى. ئەنساپلار: ساڭا ۋاي! ئارقاڭغا يان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساڭا مەغپىرەت تەلەپ قىلسۇن، دېدى.

قەتادە ۋە سۇددى مۇنداق دەيدۇ: بۇ ئايەت ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەي دېگەن مۇناپىق ھەققىدە نازىل بولدى، ئەسلى ۋەقە مۇنداق بولغان: ئۇنىڭ تۇغقانلىرىدىن بىر بالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇنىڭغا ئابدۇللاھنىڭ دېگەن سۆزىنى ۋە مۇھىم بىر ئىشنى سۆزلەپ بەردى. شۇنىڭ بىلەن

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئىشنىڭ ھەقىقىي ئەھۋالىنى سوراپ بېقىش ئۈچۈن ئابدۇللاھنى چاقىرتىپ كەلگەن ئىدى، بىراق ئۇ ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىپ تۇرۇپ بۇ سۆزلەرنى قىلمىغانلىقىنى ئېيتىپ ئۆزىنى ئاقلدى. ئەنساڧلار ئۇ بالىنى ئەيىبلەشتى ۋە ئۇنى چەتكە قاقتى. ئاللاھ بۇ ھەقتە يۇقىرىقى ئايەتنى نازىل قىلدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭغا (ئاللاھنىڭ دۈشمىنىگە) : پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا مەغپىرەت تەلەپ قىلىپ بارغان بولساڭ، دېگەندە، ئۇ بېشىنى تولغاپ: مەن ئۇنداق قىلمايمەن، دېدى.

يۇنۇس ئىبنى بۇكەير مۇھەممەد ئىبنى ئىسھاقتىن مۇھەممەد ئىبنى يەھيا، ئابدۇللاھ ئىبنى ئەبۇبەكر ۋە ئاسىم ئىبنى ئۆمەر قاتارلىقلارنىڭ بەنى مۇستەلەق قىسىسى ھەققىدە مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنىڭ ئارىمىزدا ئىدى. ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ خىزمەتكارى جىھاج ئىبنى سەئىد غىپارى دېگەن كىشى بىلەن سىنان ئىبنى ۋەبەر دېگەن كىشى سۇ تاللىشىپ ئۇرۇشۇپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن سىنان ئىبنى ئەنساڧلار! جامائەسى ماڭا ياردەم قىلىڭلار! دەپ توۋلىدى. جىھاجمۇ ئى مۇھاجىرلار جامائەسى ماڭا ياردەم قىلىڭلار، دەپ توۋلىدى. زەيد ئىبنى ئەرقەم ۋە بىر قانچە نەپەر ئەنساڧلار ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆبەينىڭ يېنىدا ئىدى. ئابدۇللاھ سىناننىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ: ئۇلار بىزنىڭ يۇرتىمىزدا بىزگە قارشى ئىسيان كۆتەردى. ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، بىزنىڭ مىسالىمىز بىلەن بۇ قۇرەيش قەبىلىسىنىڭ قەلەندەرلىرىنىڭ مىسالى خۇددى بىر شائىرنىڭ: ئېتىڭنى سەمرىت، ئۇ سېنى چىشلىسۇن، دېگەن گېپىگە ئوخشايدۇ. ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، مەدىنىگە قايتساق ئەڭ ئەزىز ئادەم ئەڭ خار ئادەمنى مەدىنىدىن چىقىرىۋېتىدۇ، دېدى. ئاندىن يېنىدىكى ئۆز قەۋمىدىن بولغان ئادەملەرگە بۇرۇلۇپ: سىلەر ئۆزەڭلارغا ئۆزەڭلار قىلىدىڭلار، ئۇلارنى يۇرتۇڭلارغا يەرلەشتۈردىڭلار، مال - مۈلكىڭلارنى ئۇلار بىلەن تەڭ بۆلۈشتىڭلار. ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، سىلەر ئۇلارنى تەمىنلىمىگەن بولساڭلار، ئۇلار چوقۇم سىلەرنىڭ يۇرتۇڭلاردىن باشقا يۇرتلارغا كۆچۈپ كەتكەن بولاتتى، دېدى. ئۇنىڭ بۇ سۆزىنى زەيد ئىبنى ئەرقەم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئاڭلاپ دەرھال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۇنىڭغا يەتكۈزدى، ئۇ تېخى گۈدەك بالا ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ خەۋەرنى ئۇنىڭغا ئېيتىپ بەردى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! ئەبىاد ئىبنى بەشىرنى ئۇ مۇناپىقنىڭ كاللىسىنى ئېلىشقا بۇيرۇغىن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئۆمەر! كىشىلەر: مۇھەممەد ئۆز ئادەملىرىنى ئۆلتۈرۈپتۇ دەپ سۆز - چۆچەك قىلىشقا قانداق بولىدۇ؟ ئۇنداق قىلىشقا بولمايدۇ. ئى ئۆمەر! سەن قوشۇنىڭغا دەرھال يولغا چىقىشقا بۇيرۇق بەرگىن» دېدى. ئۆزىنىڭ دېگەن سۆزلىرىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەۋەر تاپقانلىقىنى بىلگەن ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆبەي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ ئۆزى ئەيىتتى ۋە ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىپ تۇرۇپ زەيد ئىبنى ئەرقەمنىڭ ئۆزى ھەققىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا دەپ كەلگەن سۆزلىرىنى ئۆزىنىڭ دەپمىگەنلىكىنى ئېيتتى. ئۇ قەۋمى ئىچىدە ئابىرۇيلۇق ئادەم ئىدى. قەۋمىمۇ: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! زەيد دېگەن بۇ بالا ئېيتقان بۇ سۆزلەر خاتا سۆز بولۇشى، بۇ ئابدۇللاھنىڭ شۇنداق سۆزلەرنى قىلغان ياكى قىلمىغانلىقىنى بىلەلمەي قالغان بولۇشى مۇمكىن، دېيىشتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاۋا ناھايىتى قىزىق بولغان بىر چۈش ۋاقتىدا يولغا چىقتى، ئادەتتە ئۇ بۇنداق ۋاقتتا سەپەرگە چىقمايتتى. ئۇ سەيد ئىبنى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇچراپ ئۇنىڭغا پەيغەمبەرلەرگە قىلىنىدىغان سالام بىلەن سالام قىلدى. ئاندىن: ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! سەن ئادەتتە سەپەر قىلمايدىغان بىر ۋاقتتا يولغا چىقىپسەنغۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير ھۈمەيدى ئەبۇھارۇن مەدىنىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەينىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ ئاتىسىغا: ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، سەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەڭ ئەزىز ئادەمدۇر، مەن بولسام ئەڭ خار ئادەممەن دېمىگىچە مەدىنىگە مەڭگۈ كىرەلمەيسەن، دېدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بېرىپ ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! ماڭا يېتىپ كەلگەن خەۋەرگە قارىغاندا سەن ئاتامنى ئۆلتۈرمەكچى بولۇپسەن، سېنى ھەق پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتكەن زات ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، مەن ئاتامدىن ئەيمىنىپ ئۇنىڭ يۈزىگە تىكىلىپ قارىمىدىم. ئەگەر سەن ئۇنىڭ كاللىسىنى ئىلىپ كېلىشىمنى خالىساڭ، ئۇنى ئالدىڭغا چوقۇم ئېلىپ كېلىمەن، شەك - شۈبھىسىزكى، مەن ئاتامنىڭ قاتىلىنى كۆرۈشنى خالىمايمەن، دېدى.

* * * * *

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦١﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ مِمَّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٦٢﴾ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٣﴾

ئى مۆمىنلەر! ماللىرىڭلار ۋە بالىلىرىڭلار سىلەرنى ئاللاھنىڭ زىكرىدىن (يەنى ئاللاھنىڭ تائىت - ئىبادىتىدىن) غەپلەتتە قالدۇرمىسۇن، كىملىرىكى شۇنداق قىلىدىكەن، ئۇلار زىيان تارتقۇچىلاردۇر^(۹). بىرىڭلارغا ئۆلۈم كېلىپ: «پەرۋەردىگارم! نېمىشقا مېنى (يەنى ئەجلىمنى) بىر ئاز كېچىكتۈرمىدىڭ، سەدىقە قىلىپ ياخشىلاردىن بولار ئىدىم» دېيىشتىن بۇرۇن، ئۆزەڭلارغا رىزىق قىلىپ بېرىلگەن نەرسىلەرنى سەدىقە قىلىڭلار^(۱۰). ئاللاھ ھېچ ئادەمنى ئەجلى كەلگەندە ھەرگىز كېچىكتۈرمەيدۇ، ئاللاھ قىلىۋاتقان ئىشىڭلاردىن تولۇق خەۋەرداردۇر^(۱۱).

دۇنيا تىرىكچىلىكىگە بېرىلىپ كېتىپ غەپلەتتە قالماسلىققا ۋە ئۆلۈشتىن ئىلگىرى سەدىقە

بېرىشكە رىغبەتلەندۈرۈش توغرىسىدا

ئاللاھ تائالا بۇ ئايەتتە مۆمىن بەندىلىرىنى ئاللاھنى كۆپ ياد ئېتىشكە بۇيرۇيدۇ، ئۇلارنى پۇل - ماللارغا ۋە بالىلارغا بېرىلىپ كېتىپ، ئاللاھنى ياد ئېتىشتىن غەپلەتتە قىلىشتىن توسىدۇ ئۇلارغا ئەسلى يارىتىلغان مەخسەت پەرۋەردىگارغا تائىت - ئىبادەت قىلىش ۋە ئۇنى كۆپ ياد ئېتىشتىن يۈز ئۆرۈپ دۇنيا تىرىكچىلىكىگە ۋە ئۇنىڭ رەڭدارلىقىغا بېرىلىپ كەتكەنلەرنىڭ قىيامەت كۈنى ئۆزلىرىنى ۋە بالا - چاقىلىرىنى زىيان تارتقۇزغۇچىلار بولىدىغانلىقىنى خەۋەر قىلىدۇ. ئاندىن ئاللاھ تائالا ئۇلارنى ئاللاھغا ئىتائەت قىلىش يولىدا سەدىقە بېرىشكە قىزىقتۇرۇپ مۇنداق دەيدۇ.

«بىرىڭلارغا ئۆلۈم كېلىپ: «پەرۋەردىگارم! نېمىشقا مېنى (يەنى ئەجلىمنى) بىر ئاز كېچىكتۈرمىدىڭ، سەدىقە قىلىپ ياخشىلاردىن بولار ئىدىم» دېيىشتىن بۇرۇن، ئۆزەڭلارغا رىزىق قىلىپ بېرىلگەن نەرسىلەرنى سەدىقە قىلىڭلار» ھەر بىر ھەددىدىن ئاشۇرۇۋەتكۈچى سەكراتقا چۈشكەندە نادامەت قىلىدۇ. ئاللاھنى رازى قىلىش ۋە يوقىتىپ قويغانلىرىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ئەجەل مۇددىتىنىڭ ئازراق

بولسىمۇ ئۇزارتىلىشىنى ئاللاھ دىن تىلەيدۇ. ئىش، بولغۇلۇق بولۇپ بۇ دەرىجىگە يەتكەندە، ئۇلارنىڭ ئەجىلى قانداقمۇ ئۇزارتىلسۇن؟ ھەر بىر ئادەم ئۆزىنىڭ قىلمىشىغا قارىتا پۇشايمان قىلىدۇ.

ئاللاھ تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن: ﴿ئى مۇھەممەد! كىشىلەرنى (يەنى كۇففارلارنى) ئازاب كېلىدىغان كۈن (يەنى قىيامەت كۈنى) دىن ئاگاھلاندۇرغىن، (بۇ كۈندە) زالىملار: «پەرۋەردىگارىمىز! بىزگە قىسقىغىنا ۋاقىت مۆھلەت بەرگىن (يەنى دۇنياغا قايتۇرغىن)، دەۋىتىڭنى قوبۇل قىلايلى، پەيغەمبەرلەرگە ئەگىشەيلى» دەيدۇ. (ئۇلارغا) سىلەر ئىلگىرى، بىز ھەرگىز يوقالمايمىز، دەپ قەسەم ئىچمىگەنمىدىڭلار؟ (دېيىلىدۇ)﴾⁽¹⁾ ﴿ئۇلارنىڭ (يەنى كاپىرلارنىڭ) بىرىگە ئۆلۈم كەلسە ئېيتىدۇكى، «پەرۋەردىگارىم! مېنى (دۇنياغا) قايتۇرغىن. مەن قوبۇپ كەلگەن مال - مۈلكۈم بىلەن ياخشىلىق قىلىشىم مۇمكىن». (ئۇنىڭ دۇنياغا قايتىشى) مۇمكىن ئەمەس، ئۇ چوقۇم شۇ سۆزنى قىلغۇچىدۇر، ئۇلار قەبرىلىرىدىن تۇرغۇزۇلغان كۈنگە قەدەر ئۇلارنىڭ ئالدىدا (ئۇلارنى دۇنياغا قايتىشتىن توسىدىغان) بىر توسما بولىدۇ﴾⁽²⁾.

﴿ئاللاھ ھېچ ئادەمنى ئەجىلى كەلگەندە ھەرگىز كېچىكتۈرمەيدۇ، ئاللاھ قىلىۋاتقان ئىشىڭلاردىن تولۇق خەۋەرداردۇر﴾ يەنى ئاللاھ تائالا ئەجىلى توشقان ئادەمنىڭ ئەجىلىنى ھەرگىز ئۇزارتمايدۇ، ئۇ كىمنىڭ سۆزىدە ۋە سوئالدا راستچىل ئىكەنلىكىنى، كىمنىڭ دۇنياغا قايتۇرۇلغان تەقدىردە ئىلگىرىكى يامان ئىشىغا قايتىدىغانلىقىنى ئوبدان بىلگۈچىدۇر ۋە ناھايىتى ياخشى خەۋەرداردۇر. شۇڭا ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئاللاھ قىلىۋاتقان ئىشىڭلاردىن تولۇق خەۋەرداردۇر﴾.

شۇنىڭ بىلەن سۈرە مۇنافىقۇننىڭ تەپسىرى تۈگىدى. جىمى ھەمدۇسانا ۋە مەدھىيە ئاللاھ غا خاستۇر. مۇۋەپپەقىيەت قازىنىش ۋە خاتالىقتىن ساقلىنىش پەقەت ئاللاھ تەرىپىدىن كېلىدۇ.

(1) سۈرە ئىبراھىم 44 - ئايەت
(2) سۈرە مۇئەتسۇن 99 - 100 - ئايەتلىرى.